

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 2_128-1918)

Originalt emne

Bygningsvæsen

Bygningsvæsen/Dispensationer fra Bygningsvedtægten

Skole- og Undervisningsvæsen

Skole- og Undervisningsvæsen/Skole- og Undervisningsvæsen i Almindelighed

Sundhedsvæsen

Sundhedsvæsen/Sundhedsvæsen i Almindelighed

Uddrag fra byrådsmødet den 31. oktober 1918 - side 5

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 2_128-1918)

Andragende om Dispensation fra Bygningslovens § 21 og Bygningsvedtægtens § 19 for Nørregade 18-20.

Anbefales.

18. Udenfor Dagsordenen fremsatte

N. Joh. Laursen en Bemærkning angaaende Sygdommen i Skolerne. Der havde været foretaget en Undersøgelse, og det viste sig, at ca. 11 p. Ct. at Skolebørnene var syge, eller med andre Ord gennemsnitlig 3-4 Børn pr. Klasse. Det var ikke noget foruroligende Tal, og tillige havde Sygdommen ikke vist sig særlig ondartet. Blandt Lærerne var der ved en enkelt Skole en Del syge. men ellers var Sundhedstilstanden nogenlunde, selv om der jo stilledes store Krav til Vikarhjælp. Taleren vilde derfor overfor de mange Udtalelser, der var kommet offentlig frem, gerne slaa fast, at Sygdommen i Skolerne ikke kunde kaldes

egentlig foruroligende.

Brøndum mente i Modsætning til Laursen, at der blev gjort for lidt mod Sygdommen. Skolerne burde lukkes, og Biografteatre og andre Forlystelser forbydes. Selv om der blev gjort rent og luftet ud, havde man ingen Garanti for, at Smitten hæmmedes. I København var man af den Mening, at der var grebet for sent ind, og Sygdommen havde der udviklet sig til en ondartet Pest. Derfor kunde det ogsaa blive for sent i Aarhus, hvis man ventede med at træffe disse Foranstaltninger, til Sygdommen eventuelt blev foruroligende.

Jakob Jensen fandt ikke, der var nogen Grund til at lukke Skolerne, fordi der var 3-4 Elever syge i en Klasse, Der maatte være Maade med Indskrænkningerne, og man kunde ikke standse alting, fordi der kom en Sygdom herind.

Brammer oplyste, at man var ikke ganske klar over Sygdommen, men den stod vel nok i Forbindelse med Krigen og dermed følgende uhygiejniske Forhold. Men en Epidemi som denne, der havde bredt sig over det meste af Jorden, lod sig næppe standse. Det bedste Middel var, at man selv traf forskellige personlige Foranstaltninger. Sygdommen var ikke særlig ondartet i Aarhus, og naar Skolerne blev ordentlig rengjorte og udluftede, var der næppe mere Fare ved at lade Børnene gaa der end ved at holde dem hjemme, hvor de alligevel samledes paa Trapperne og i Gaardene. Sundhedsautoriteterne i Aarhus havde vist hidtil gjort tilstrækkeligt.

N. Joh. Laursen syntes ikke man maatte tage det alt for let med at lukke Skolerne. De havde kostet mange Penge, og man skulde saa ogsaa gerne have noget Udbytte af dem. Man kunde vist trygt overlade den Sag til Sundhedsautoriteterne.

Valdemar Petersen antog, at Laursen havde fremdraget Spørgsmaalet for at stive Stadslægen af overfor den Kritik, der var rejst imod ham i Bladene. Taleren mente ogsaa, at Skolerne burde lukkes, og der var jo saa den Udvej, at man til Gengæld kunde afkorte Ferierne og derved oprette det forsømte. Alle Byer undtagen Aarhus lukkede Skolerne. Ogsaa Biografteatre og lignende Forlystelser burde forbydes.

Jakob Jensen svarede hertil, at saa burde man først og fremmest aflyse Møder o. lign.

Formanden troede, at Sundhedsautoriteterne gjorde, hvad de skulde, og Taleren kunde ikke i Øjeblikket gaa med til at rette en Henvendelse til dem om at træffe videre Foranstaltninger.

N. Joh. Laursen skulde blot tilføje, at Folk selv havde Pligt til at være forsigtige, ellers

maatte de tage Skade for Hjemgæld.

Brøndum hævdede, at det var bedre at forebygge end at helbrede. Naar Autoriteterne ikke fandt Anledning til at gribe ind, troede Folk heller ikke, der var nogen Fare.

Valdemar Petersen kunde ikke indse, der var noget i Vejen for, at Byraadet rettede en Henstilling til Sundhedsautoriteterne om at tage Sagen under fornyet Overvejelse.

Simonsen havde den Opfattelse, at det var en meget alvorlig Sag, og Folk burde lære at vise større Forsigtighed. Noget af det farligste var at køre i overfyldte Sporvogne og at gaa i Biografteatre.

N. Joh. Laursen fremhævede, at Rengøringen i Skolerne var i høj Grad fuldkommen. Der vaskedes omhyggeligt hver Dag, og der var jævnlig fuldstændig Rengøring.

Mousten skulde hertil blot bemærke, at Aarhus var den eneste By i Landet, hvor der ikke blev foretaget daglig Gulwask i Skolerne, saa der var ingen Grund til at fremhæve Rengøringen saa stærkt.